

Sygn. akt II Ca 1369/13

POSTANOWIENIE

Dnia 9 kwietnia 2014r

Sąd Okręgowy we Wrocławiu II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący- Sędzia SO Beata Stachowiak (spr)

Sędzia SO Jolanta Bojko

Sędzia SO Urszula Kubowska -Pieniążek

Protokolant: Katarzyna Dudejcz

po rozpoznaniu w dniu 9 kwietnia 2014r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z wniosku A. M. (1)

przy udziale B. M.

o podział majątku wspólnego

na skutek apelacji wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Rejonowego w Trzebnicy

z dnia 26 kwietnia 2013r.

sygn. akt I Ns 58/12

p o s t a n a w i a:

oddalić apelację

Sygn.akt II Ca 1369/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 26 kwietnia 2013 r. Sąd Rejonowy w Trzebnicy ustalił ,

iż w skład majątku wspólnego A. M. (1) i uczestniczki postępowania B. M. wchodzi: a/ lokal mieszkalny położony w Ż. przy ul. (...) wraz z udziałem w 46, 82 we wspólnych częściach budynku oraz w prawie wieczystego użytkowania działki nr (...) o powierzchni 918 m², dla którego to lokalu Sąd Rejonowy w Trzebnicy prowadzi księgę wieczystą nr (...) o wartości 234 638 złotych ,b / samochód osobowy V. (...), rok produkcji 1998 o wartości 2 000 zł ,c / kwota 5 881,62 euro ;

ustalił, iż udziały wnioskodawcy oraz uczestniczki postępowania w majątku dorobkowym są

równe ; dokonał podziału majątku wspólnego stron w ten sposób, że zarządził sprzedaż publiczną lokalu mieszkalnego opisanego w pkt I a ustalając, że z ceny uzyskanej ze sprzedaży, po odliczeniu kosztów postępowania egzekucyjnego, wnioskodawcy i uczestniczce postępowania przypadnie po 1/2 części, samochód osobowy marki V. (...) przyznał na wyłączną własność uczestniczki postępowania i zasądził na rzecz wnioskodawcy spłatę w kwocie 1000 zł płatną w

terminie 7 dni od uprawomocnienia się postanowienia wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w terminie płatności ,pieniądze w wysokości 5 881,62 euro podzielił po 1/2 części tj. przyznał wnioskodawcy oraz uczestniczące postępowania po 2943,10 euro zobowiązując wnioskodawcę do wydania uczestniczące przypadającej na nią części w terminie 7 dni od dnia uprawomocnienia się postanowienia ; Sąd Rejonowy zobowiązał wnioskodawcę do wydania uczestniczące postępowania samochodu osobowego marki V. (...) wraz z dowodem rejestracyjnym w terminie 7 dni od dnia uprawomocnienia się postanowienia ; zobowiązał wnioskodawcę do zwrotu uczestniczące postępowania kwoty 4 536,81 zł z tytułu nakładów uczestniczki postępowania z majątku odrębnego na majątek wspólny stron; zobowiązał uczestniczkę postępowania do zwrotu na rzecz wnioskodawcy A. M. (1) kwoty 4 463,35 zł z tytułu nakładów wnioskodawcy z majątku odrębnego na majątek wspólny stron ;zasądził od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki postępowania B. M. kwotę 24 175,97 zł tytułem odszkodowania oraz oddalił wniosek uczestniczki postępowania o obciążenie kosztami postępowania wnioskodawcy.

Sąd Rejonowy ustalił A. M. (1) i B. M. zawarli związek małżeński w dniu 4 czerwca 1994 r. Nie zawierali umów majątkowych małżeńskich. Wyrokiem z dnia 9 stycznia 2007 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu rozwiązał małżeństwo stron przez rozwód bez orzekania o winie. Wyrok uprawomocnił się z dniem 31 stycznia 2007 r. Byli małżonkowie mają dwoje dzieci. W dniu 17 stycznia 2001 roku strony z majątku dorobkowego zakupiły lokal mieszkalny położony w Ż. przy ul. (...), dla którego Sąd Rejonowy w Trzebnicy prowadzi księgę wieczystą nr (...)/ z własnością, którego związany jest udział wynoszący 46,82 % we wspólnych częściach budynku oraz w prawie wieczystego użytkowania działki (...) o powierzchni 918 m². Jest to mieszkanie w budynku dwurodzinnym, które zajmuje całe piętro domu do mieszkania przynależy grunt o powierzchni około 5,5 ara. Lokal mieszkalny wymagał remontu, do wymiany były okna. Był to budynek poniemiecki z 1938 roku, okna nigdy nie były wymieniane. Po zakupie mieszkania w Ż. przy ul. (...) w lipcu 2001 roku strony przeprowadziły w nim gruntowny remont, wymieniając lub remontując większość elementów tj. wymiana instalacji, okien, parapetów, gruntowny remont kuchni i łazienki z wymianą płytek i urządzeń sanitarnych.

Strony zagospodarowały również grunt, którego własność nabyli, jako prawo związane z własnością lokalu mieszkalnego. Rozbudowali budynek gospodarczy urządzając tzw. „letnią kuchnię”, przed tym budynkiem wyłożona została kostka. Ocieplono strych, budynek na zewnątrz ocieplono i pokryto strukturą, zrobiono ogrodzenie. Stan techniczny budynku mieszkalnego i gospodarczego po remoncie jest bardzo dobry, została ocieplona elewacja oraz wykonano tynk strukturalny, remontu wymaga dach, jego pokrycie oraz klatka schodowa.

Po remoncie mieszkanie ma bardzo dobry standard. Aktualna jego wartość wynosi 234 638 zł.

Mieszkanie zostało wyposażone w sprzęt oraz meble wysokiej jakości. Po prawomocności wyroku rozwodowego strony wspólnie zamieszkiwały w mieszkaniu przy ul. (...) w Ż. do 5 września 2011 r., kiedy to z mieszkania wyprowadził się wnioskodawca. Następnie mieszkanie opuściła uczestniczka postępowania. Obecnie mieszkanie nie jest zamieszkałe. Po prawomocności wyroku rozwodowego wnioskodawca ponosił opłaty związane z utrzymaniem wspólnego lokalu mieszkalnego stron w łącznej kwocie 4 909,70 zł. Także uczestniczka postępowania po prawomocności wyroku rozwodowego poniosła opłaty związane z utrzymaniem wspólnego mieszkania stron w łącznej kwocie 9 073,63 zł. Strony w trakcie trwania związku małżeńskiego zakupiły samochód osobowy marki V. (...), rok produkcji 1998. Wnioskodawca opłacał ubezpieczenie pojazdu na łączną kwotę

4 017 zł. Samochód ten obecnie użytkuje wnioskodawca A. M. (1). Aktualna wartość pojazdu to 2 000 . Od 21 października 2000 r. do 25 czerwca 2001 r . wnioskodawca kilkakrotnie zakładał i likwidował lokaty pieniężne .Ostatnia lokata na kwotę 14 002 , 92 zł została zlikwidowana 25 czerwca 2001 r. W latach 2000 – 2004 r .wnioskodawca posiadała rachunek bankowy w Banku (...) S.A. (obecnie (...) S.A. w W.) .Suma wpłat gotówkowych na tym rachunku w okresie od 14 marca 2000 r. do 5 maja 2004 r. wynosiła 115 250 zł. Z rachunku tego wnioskodawca pobierał różne kwoty, a w dniu 5 maja 2004 r. rachunek został zlikwidowany .Wnioskodawca w dniu 31 marca 2003 r. zawarł z (...) S.A. umowę ramową o numerze (...) - (...) dla lokat terminowych. W ramach tej umowy założył następujące lokaty:

1) 31.03.2003 roku na kwotę 26 000 zł , 2) 05.05.2004 roku na kwotę 20 784,10 zł - zerwano w dniu 18.08.2004 r.- wnioskodawca wypłacił 20 924,54 zł., 3)20.12.2004 roku na kwotę 17 500 zł. - zerwano w dniu 21.06.2006 r. - wnioskodawca wypłacił 18.205,09 zł., 4) 07.06.2006 roku na kwotę 30 000 zł. - zerwano 21.09.2006 r.- wnioskodawca wypłacił 30 146,86 zł. Wnioskodawca posiadał także rachunek bankowy w (...) Banku (...) S.A. we W., na którym w styczniu 2007 r. miał zgromadzone oszczędności w wysokości 5.881,62 euro. Wnioskodawca zgromadzone pieniądze wpłacał do różnych banków w zależności od wysokości oprocentowania. W (...) miał zgromadzone oszczędności w wysokości 115 000 zł., ale te pieniądze były wypłacane i wpłacane do (...), a potem z powrotem do (...). Uczestniczka postępowania miała pełnomocnictwa do rachunków bankowych w (...) i (...).Oszczędności zgromadzone w bankach pochodziły z pracy, którą wnioskodawca wykonywał u swojego ojca. Zgromadzone w bankach oszczędności były przeznaczane na remont mieszkania przy ul. (...) w Ż. oraz na bieżące wydatki, wczasy, na które strony wyjeżdżały co roku. Wnioskodawca został prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Trzebnicy z dnia 5 listopada 2008 roku w sprawie VI K 24/08 za znęcanie się nad uczestniczką postępowania B. M. oraz dziećmi stron w okresie od 1996 roku do grudnia 2007 roku.

Mając na uwadze powyższe ustalenia faktyczne Sąd pierwszej instancji ustalił skład majątku wspólnego stron na podstawie przede wszystkim zgodnych oświadczeń stron oraz dowodów z dokumentów .Między stronami poza sporem pozostawała kwestia ,iż dorobkiem stron jest prawo własności lokalu mieszkalnego położonego przy ul. (...) w Ż. oraz samochód osobowy .Wartość prawa do lokalu mieszkalnego Sąd ustalił na podstawie opinii biegłego sądowego ,natomiast wartość samochodu została zgodnie ustalona przez strony .

Dokonując w tym zakresie podziału majątku wspólnego –zarządzając sprzedaż lokalu i przyznając prawo własności samochodu wnioskodawcy- Sąd Rejonowy także uwzględnił zgodne stanowiska stron .

Kwota 5 881,62 euro została włączona w skład majątku dorobkowego stron ,bowiem z historii rachunku wnioskodawcy przesłanej przez (...) Bank (...) S.A. we W. – k. 528-530 wynikało ,iż na dzień 31 stycznia 2007 roku na rachunku bankowym należącym do wnioskodawcy była zgromadzona w/w kwota. Dokument został dostarczony Sądowi przez niezależny od stron postępowania podmiot, którego wiarygodność nie powinna budzić wątpliwości. Jednocześnie Sąd pierwszej instancji wskazał ,iż uczestniczka postępowania nie wykazała by poza kwotą 5 881,62 euro w skład majątku wspólnego wchodziły środki pieniężne zgromadzone przez wnioskodawcę na kwotę 275 259 zł.

Uczestniczka postępowania nie wskazała, w jaki sposób wyliczyła wymienioną kwotę, ani też nie przedłożyła dowodów, z których wynikałyby oszczędności stron w tej wysokości.

Z historii rachunków bankowych uzyskanych przez Sąd również nie wynika, aby strony w dniu ustania wspólności majątkowej miały oszczędności w wysokości 275 259 zł. Z dokumentacji bankowej, uzyskanej przez Sąd wynika, że strony miały oszczędności w (...) S.A. oraz w (...) Banku Spółce Akcyjnej Oddział we W. (obecnie (...) Bank (...) S.A. we W.), lecz na dzień ustania wspólności na rachunkach tych nie było żadnych środków .Z dokumentacji tej wynika ,iż środki pieniężne z tych rachunków zostały pobrane do 2004 r. , przy czym suma wpłacanych kwot wynosiła 173 943,49 zł .,a więc o 101 315,51 zł. niższą, niż wskazana suma oszczędności przez uczestniczkę postępowania. Nadto Sąd Rejonowy dał wiarę wnioskodawca ,że zgromadzone oszczędności zostały wydatkowane na zakup, remont i urządzenie mieszkania stron położonego w Ż. przy ul. (...) oraz na bieżące wydatki rodziny tj. utrzymanie, wczasy itp. Uczestniczka postępowania twierdziła, że nie wie, co stało się z omawianymi oszczędnościami. Zarazem nie udowodniła by wnioskodawca wpłacił pieniądze w wysokości 117 000 zł. na konto bankowe swojej matki – A. M. (2) .Biorąc pod uwagę to, że strony zakupiły wspólne mieszkanie w dniu 17 stycznia 2001 r., a następnie w czerwiec – lipiec 2001 r. dokonały jego gruntownego remontu oraz zakupiły do niego sprzęt i wyposażenie, które jak wynika z dokumentacji fotograficznej jest wysokiej wartości, Sąd uznał, iż wersja wnioskodawcy zasługuje na uwzględnienie, co do przeznaczenia wskazanych oszczędności. Wysokość wydatków związanych z zakupem mieszkania, jego gruntownym remontem oraz wyposażeniem uzasadnia przeznaczenie na ten cel wysokich oszczędności, jakie strony posiadały. Uczestniczka postępowania w trakcie przesłuchania stwierdziła, że nie wie, jakie były koszty remontu, bo tymi sprawami zajmował się wnioskodawca. Przyznała natomiast, że pieniądze na remont pochodziły na pewno z oszczędności .Tym samym brak było podstaw, aby uznać, że omawiane oszczędności zgromadzone w (...) i (...)

wchodziły w skład majątku wspólnego stron na dzień prawomocności wyroku rozwodowego tj. 31 stycznia 2007 r. skoro wcześniej zostały wydatkowane na potrzeby stron, co w trakcie przesłuchania przyznała też uczestniczka postępowania. Natomiast z dokumentów bankowych wynika, że wnioskodawca w dniu 31 marca 2003 r. zawarł z (...) S.A. umowę ramową o numerze (...) - (...) dla lokat terminowych. W ramach tej umowy założył 4 lokaty, przy czym zrywając dwie ostatnie lokaty wnioskodawca w dniu 21.06.2006 r. wypłacił 18 205,09 zł i w dniu 21.09.2006 r. wypłacił 30 146,86 zł. Sąd pierwszej instancji podkreślił, iż lokaty te zostały zerwane już w trakcie postępowania o rozwód (wnioskodawca 27 października 2005 r. dowiedział się z Sądu Okręgowego we Wrocławiu o wszczęciu postępowania rozwodowego, w okresie od 15 listopada 2005 r. do 25 września 2006 r. postępowanie o rozwód było zawieszona, następnie w dniu 25 września 2006. zostało podjęte i w dniu 9 stycznia 2007 r. zapadł wyrok rozwodowy), a wnioskodawca nie wskazał, na jaki cel zostały przeznaczone oszczędności.

W tych okolicznościach Sąd uznał, że wskazana kwota została przez wnioskodawcę celowo ukryta tak, aby nie podlegała podziałowi między stronami. Ponieważ środków tych na dzień ustania wspólności nie było już na rachunku i nie wiadomo, co stało się ze wskazanymi pieniędzmi i czy w dacie prawomocności wyroku rozwodowego wnioskodawca był w ich posiadaniu brak było podstaw by stanowiły one składnik majątku wspólnego na dzień ustania wspólności majątkowej stron. Momentem decydującym dla ustalenia składu majątku wspólnego podlegającego podziałowi jest, bowiem chwila ustania wspólności majątkowej między małżonkami. Przedmiotem podziału mogą być, więc jedynie przedmioty majątkowe, które były objęte wspólnością w chwili jej ustania i które nadal znajdują się w majątku małżonków. Z tych względów Sąd Rejonowy uznał, że kwota 48 351,95 zł. nie weszła w skład majątku wspólnego stron, ale wnioskodawca winien się z niej rozliczyć z uczestniczką postępowania. Wnioskodawca pobrał omawiane oszczędności z rachunku bankowego jeszcze w czasie trwania wspólności ustawowej, zatem majątek ten podlegał przepisom k.r. i o. Przepisy te pozwalają na samodzielny zarząd majątkiem wspólnym, ale w ramach zaspakajania uzasadnionych potrzeb rodziny. W razie przeznaczenia całości lub części majątku wspólnego bez zgody drugiego małżonka na inne potrzeby, rozporządzenie należy uznać za bezprawne. Wnioskodawca pobierając z (...) kwotę 48 351,95 zł naruszył przepis

art. 35 k.r. i o. czym wyrządził szkodę uczestniczce postępowania poprzez to, iż w sposób zawiniony doprowadził do bezprawnego uszczuplenia majątku wspólnego stron, a co za tym idzie do zmniejszania wartości udziału uczestniczki postępowania w majątku wspólnym. Wobec tego podstawą roszczenia w zakresie żądania uwzględnienia składników majątkowych, które jeden z małżonków bezprawnie zużył, ukrył, usunął powinien być art. 415 k.c. Stąd też Sąd zasądził na rzecz uczestniczki postępowania w punkcie VII postanowienia odszkodowanie w wysokości połowy wskazanej kwoty 48 351,95 zł. ,tj. 24.175,97 zł .

Działając zgodnie z art. 45 § 1 k.r.o. Sąd Rejonowy dokonał również rozliczenia nakładów z majątku majątków osobistych stron na majątek wspólny w postaci wydatków na utrzymanie lokalu mieszkalnego położonego w Ż. przy ul. (...) za okres od daty prawomocności wyroku rozwodowego do czasu opuszczenia tego mieszkania przez wnioskodawcę, a więc do września 2011 roku. Po zsumowaniu rachunków przedłożonych przez uczestniczkę postępowania uzyskano łączną kwotę 9 073,62 zł. i połową tej kwoty obciążono wnioskodawcę – 4 536,81 zł. Natomiast po zsumowaniu nakładów wnioskodawcy zarówno na wymienione mieszkanie, jak i na wspólny samochód stron uzyskano łączną kwotę

8 926,70 złotych i połową tej kwoty obciążono uczestniczkę postępowania -4 463,35 zł.

O kosztach postępowania Sąd Orzekł zgodnie z art. 520 k.p.c.

W apelacji od postanowienia z dnia 26 kwietnia 2013 r. wnioskodawca zaskarżył orzeczenie w części tj. w pkt I lit.C oraz w pkt VII ,tj. w części ustalającej ,iż w skład majątku wspólnego wchodzi kwotą 5 881,62 euro oraz zasadzającej od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki postępowania odszkodowanie w kwocie 24 175,97 zł .

Zaskarżonemu orzeczeniu wnioskodawca zarzucił : -sprzeczność istotnych ustaleń Sądu pierwszej instancji z treścią zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego poprzez ustalenia ,iż na rachunku bankowym na dzień ustania wspólności majątkowej zgromadzona była kwota 5 881,62 euro w sytuacji ,gdy kwota ta została wypłacona w dniu

18.09.2005 r. oraz nie uwzględnienie faktu, iż kwoty wypłacone w czerwcu i wrześniu 2006 r. w łącznej kwocie 48 351 zł zostały wykorzystane przez wnioskodawcę na sfinansowanie wcześniej wykonanych robót na nieruchomości wspólnej oraz na bieżące potrzeby rodziny ze względu na brak osiągnięcia w tym czasie dochodów.

Wskazując na powyższe zarzuty wnioskodawca wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i uchylenie wskazanych punktów.

Sąd Okręgowy dodatkowo ustalił, iż :

Kwota 5 881,52 euro została przez wnioskodawcę wypłacona w dniu 18.09.2005 r.

Dowód : - historia rachunku (k.529-530)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Apelacja podlega oddaleniu, choć niektóre z jej zarzutów w części były zasadne.

Przede wszystkim wskazać należy, iż Sąd Okręgowy przyjął za swoje niemal w całości ustalenia Sądu pierwszej instancji dotyczące składu majątku wspólnego i jego wartości.

Sąd Rejonowy poczynił, bowiem prawidłowe ustalenia faktyczne, wszechstronnie ocenił zebrany w sprawie materiał dowodowy i sformułował trafne wnioski prawne. Odmienne ustalenia należało poczynić jedynie odnośnie kwoty 5881,62 euro, choć uchybienie procesowe Sądu Rejonowego w tej części nie miało istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Zgodzić należało się z apelującym, iż Sąd pierwszej instancji błędnie ocenił informację udzieloną przez Bank (...), co do stanu rachunku w euro na dzień ustania wspólności majątkowej stron. Z treści pisma przewodniego Banku wynika, iż udziela informacji o stanie rachunku za okres od 18.08.2004 r. do 31.01.2007 r. zgodnie z treścią zapytania Sądu. Nie mniej z historii tego rachunku wynika, iż kwota 5881,62 euro została wypłacona przez wnioskodawcę w dniu 18.09.2005 r. Nie oznacza to jednak, iż wnioskodawca nie powinien z tej kwoty rozliczyć się uczestniczka postępowania. Poza sporem pozostawała kwestia, iż kwota ta stanowiła majątek wspólny stron. Zatem sposób jej rozdysponowania, wobec podniesienia przez uczestniczkę postępowania odpowiedniego zarzutu, powinien być przez wnioskodawcę wykazany w sposób niebudzący wątpliwości. Wnioskodawca powinien był wykazać, iż pieniądze te zostały przeznaczone na zaspokojenie potrzeb rodziny. Było to konieczne gdyż powyższa, znaczna kwota, została wypłacona jednorazowo i to 3 dni po wniesieniu przez powódkę pozwu rozwodowego. Tymczasem wnioskodawca nie przedstawił żadnych dowodów, na jaki cel przeznaczył kwotę 5 881,62 euro. W swoim przesłuchaniu wnioskodawca stwierdził jedynie, iż pieniądze te "poszły na życie". Tymczasem w czasie procesu rozwodowego strony zgodnie oświadczały, iż nie utrzymują pożycia i prowadzą oddzielne gospodarstwa od lata 2005 r. W takiej sytuacji także, co do tej kwoty uznać należało, iż wnioskodawca jest zobowiązany do zwrotu uczestniczce postępowania połowy tej sumy, gdyż tym składnikiem majątkowym skarżący rozporządził bez zgody żony, a zatem z naruszeniem art. 35 k.r.i.o. Dodać przy tym należy, że wobec nakazanie wnioskodawcy wydania uczestniczce połowy kwoty euro, przy wniesieniu apelacji tylko przez wnioskodawcę zdaniem Sądu Okręgowego brak jest podstawy do zmiany postanowienia poprzez zastąpienie obowiązku wydania środków pieniężnych obowiązkiem zapłaty odszkodowania (art.415 k.c.). Z tych też względów mimo stwierdzonego uchybienia w ustaleniach Sądu pierwszej instancji stwierdzić należało, iż zarzut apelacyjny w tej części był nieskuteczny.

Natomiast drugi z zarzutów apelacyjnych był całkowicie chybiony. W szczególności podkreślić

należy, iż błąd w ustaleniach faktycznych dotyczących przeznaczenia kwoty 48 351 zł mógł być jedynie następstwem błędnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego. Zatem postawienie takiego zarzutu wymagało jednocześnie podniesienia zarzutu naruszenia art.233 k.p.c. Tymczasem apelujący reprezentowany przez fachowego pełnomocnika nie sformułował takiego zarzutu, co już czyni rozważania nad kwestią prawidłowości ustaleń Sądu

pierwszej instancji niemożliwe . Sąd jest związany jedynie takimi uchybieniami przepisów postępowania, które zostały podniesione w apelacji. Nadto dodać należy ,iż postawienie zarzutu obrazy

art. 233 § 1 k.p.c. wymagałoby wskazania ,które dowody zdaniem skarżącego zostały przez Sąd pierwszej instancji ocenione w sposób błędny .Tymczasem zarzut błędu w ustaleniach faktycznych nie został poparty żadną argumentacją prawną ,a jedynie polega na zaprezentowaniu przez skarżącego własnych twierdzeń, co do sposobu wykorzystania kwoty 48 351 bez jakiegokolwiek odniesienia się do przeprowadzonych w sprawie dowodów . Tymczasem przedstawiony przez Sąd pierwszej instancji wywód prowadzący do

wniosku ,iż skarżący bezprawnie uszczuplił majątek wspólny o taką kwotę jest rzeczowy i logiczny .Trafnie Sąd pierwszej instancji wskazał ,iż wypłata powyższej kwoty nastąpiła już w czasie trwania sprawy rozwodowej ,a więc gdy strony nie prowadziły już wspólnego gospodarstwa domowego .Zatem już z tego faktu wynika domniemanie faktyczne (art.230 k.p.c.) ,iż wnioskodawca nie przeznaczył tych środków na zaspokajanie potrzeb wspólnych małżonków . Nadto samo twierdzenie wnioskodawcy ,iż środki te zostały przeznaczone na sfinansowanie wcześniej wykonanych robót na nieruchomości wspólnej ,oprócz tego ,iż nie mają żadnego poparcia w dowodach ,to są w sposób oczywisty sprzeczne z ustaleniami Sądu pierwszej instancji .Z ustaleń tych wynika jednoznacznie ,iż prace remontowe prowadzone były w 2001 r .

Mając na uwadze powyższe rozważania apelację, jako niezasadną należało oddalić (art.385 k.p.c.)